

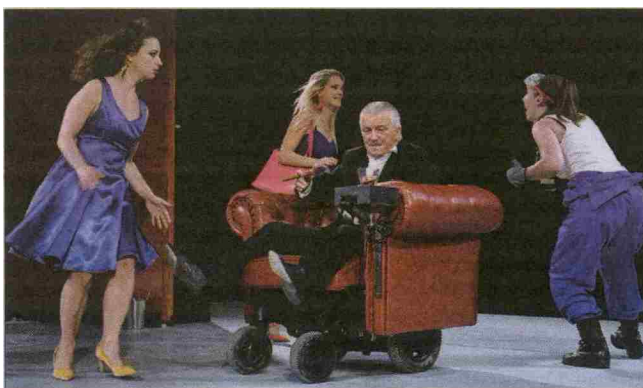
SNG NOVA GORICA Predstava *Tutošomato*

“Tutošomato, ta svet je šou prou ven z glave!”

Tako se glasi eden izmed pomembnih verzov songa, ki se oglašuje v zadnji predstavi z izvirnim tekstom Iztoka Mlakarja *Tutošomato*, ki je kot koprodukcija uprizoritev z Gledališčem Koper krstno izvedbo ob popolnoma zasedeni dvorani doživela v Slovenskem narodnem gledališču Nova Gorica, 10. oktobra 2019, v režiji Vita Tauferja. Taufer, ki z Mlakarjem sestavlja res enkratno umetniški duo, je bil tokrat še posebno pozoren na detajle in na to, da ni predstava sama zašla na pot cenenege smeha in da niso liki v njej zdrseli v karikature. Sodeč po razprodanih ponovitvah, stopa tudi *Tutošomato* po sledeh ostalih Mlakarjevih uspešnic *Duohtar pod mus!*, *Sljehrniki* in *Pašjon*, ki so krepko presegle več kot sto ponovitev in s svojim zbadljivim humorjem, ki vabi k treznemu razmišljanju o človeku in njegovih zablodah pa tudi o poslednjih stvareh, neposredno nagovarjajo gledalca.

Kot je povedal sam Mlakar, mu je predstavo navdihnila Shakespearjeva *Trmoglavka*, pa morda tudi *Kralj Lear* ali še kakšno drugo delo angleškega dramatika, a je v njej kljub temu vse “mlakarjansko”. Iz nje vejeta Mlakarjev razpoznavni humor in kritična ost na račun tega našega norega sveta, pri katerem lahko le čakamo, kdaj ga bo zadela tista prava iskra, ko bo vse skupaj “šlo v maloru”, kakor se zgodi protagonistu dela *Tutošomato* Baptistu Minoli v sklepnem prizoru predstave. Le-ta ima

vse značilnosti Mlakarjevega podajanja pogleda na svet, kjer so seveda središčne figure ženske in moški, v večnem boju med spoloma. *Tutošomato* je manj enovita uprizoritev kot preostale Mlakarjeve, saj se je tekst spreminjal med samim študijem, ker je tako narekovala nadgradnja likov, ki so jo z zagnanostjo in navdušenjem opravljali igralci ob dodeljenih vlogah. Tako se je tokrat Mlakar še bolj trdno opiral na njemu tako priljubljeno *commedio dell'arte*. V predstavo *Tutošomato* (če odvezamemo “šo” lahko beremo *Tutomato* oz. *tutto matto*, vse noro!)

Urška Taufer, Tjaša Hrovat, Iztok Mlakar, Patrizia Jurinčič Finžgar
(foto SNG Nova Gorica/Peter Uhan)

je Mlakar strnil to, kar za človeka gotovo ni častno: kriminalna dejanja, grabežljivost, laž, nasilje, streženje po življenju, uporniška drža, pretvarjanje, pohlep, avtoritarni patriarhalni odnosi v družini... Svet, ki nam ga orisuje Mlakar, je vse prej kot rožnat in kaže na splošno propadanje družbe, ki drvi v pogubo, a se tega noče zavedati. Vse to in še marsikaj drugega lahko izluščimo iz predstave *Tutošomato*, ki tudi tokrat v duhovitem slogu izzveni v izredno barviti jezikovni pahljači, izvorno Mlakarjevi, v kateri je pre-

poznavno solkansko narečje s primesmi briške, vipavske, pa še drugih primorskih narečnih govoric. Vmes pa odzvanjajo še furlanski in beneški dialektalni izrazi. Vse to ustvarja še večjo komično podstat, na kateri so igralci znali imenitno zgraditi svoje like in seveda celotno uprizoritev, ki je, kot rečeno, tokrat malce bolj eklektična in zazrta v trdo realnost. Središčna figura je ostareli, godrnjavi mafijec Baptista Minola, ki brez vsakih etičnih pomislekov svoje “sovražnike” spravi s poti in jih dobesedno zacementira. Ta lik je z vso njegovo grdobijo kot brezsrčnega, ne ravno bistrega, a zvitega in v denar zaljubljenega stiskača pa še ženskarja plastično upodobil Iztok Mlakar in mu dal obrise slavnega “Botra” iz istoimenskega Coppolovega filma. Minola ima tri hčerke, ki bi jih rad omožil. A najstarejša Katarina

je zagrizena feministka in v domači hiši z veliko zagnanostjo opravlja vsa groba moška dela in za moške ji prav nič ni mar. Če pa se ona prva ne poroči, se ne moreta niti ostali dve. Posebno Bianca, domača lepota, hrepeni po moškem,

saj stalno pravi, da bo prav kmalu minila njena “biološka ura”. Najmlajša Chiara, na videz najbolj ljubeča, v resnici pa zelo zlobna, bi rada - in to poskusi na najrazličnejše načine - spravila s tega sveta očeta, da bi se polastila vsega njegovega premoženja. Tudi zaradi tega se v Minolovo domovanje z različnimi razlogi pritiho-tapijo moški, seveda preoblečeni v žensko. Tako se začne, še posebno za enega, nevarna travestitska igra, ki se konča celo s posilstvom.

/ str. 15
Iva Koršič